

DPN 5857

Title : ध्यान जोग DHYANA JOGA

Run. No. 6548

Cat. No.

Micro. No.

Subject जोग योग

Religion : Hindu / Bauddha

Language : Skt. / New. / Nep. / Skt. - New. / Maith. - New. / New. - Nep. / वैद्यग्रन्थ नेपाल भाषा, ध्यान जोग नेपाली

Size in cms. 24 x 10

Folios 30

Lines (in a page) 10

Bauddha text in newa, ध्यान जोग
in newa

Compl. / Incompl.

Chapt. / act / Joga 1-6

Author / translator

Scribe / donor रत्न के सान्द वज्राचार्य / मानदास -

Date: NS / SS / VS / KS 966

Ruler / place

Ratnakosānanda
Vajracarya

सुगतदास

Script : New. / Dev. / Bhuja. / Ran. /

Illus. :

Manvēr Sugatōvāsa

Material : palmleaf / paper / thyaśaphu /

Condition : fine / damaged by worms, rats, water /

Beginning, colophon, post-colophon :

टिप्पणी : नेपाल भाषा व नेपाली

विष्णु (विष्णु) विष्णु पाठ
अथवा स्वामीयत यथा ध्यान जोग (ध्यान)
Ranatk : Separate texts in Nep. newa
and Nepali, subject separate.
Nepali text written and
dispatched to Abharananda & Ganes.

समाप्ति वाक्य / Post -
Colophon

स्वास्ति श्री नेपालि सन्त १९९९ साल मीरा चैत्र शुद्ध २ ऐज ५ म दानपति जजमान
भस्ति लोल (लोल) गनि कलालको गेलाढा भुवि ~~सि~~ सिंलाई ध्यान भोग गर्नु
पुस्तक कवायवाहाल बसुन्दा रत्न केसानन्द वज्रानन्दको मेहि दिमाको हो। सुद्ध वा
सुद्ध मम होसो गरियो ॥ रत्न उन्मयानन्दको चोक होय हुनु भुया निनि
रवय भासा भुल।

नमो बुद्धाय
नमो संघाय

मानुषात् सुगत दासया संकलनं
भाषा सफु-काथयात उपहारः

A

ॐ नमश्चैव तन्नाथ नमः ॥ ॐ ॥ आक्राशीर्य वीना अरुह सैना इयरी मभ प्रकासन गर्भ न ग्या शास्त्र श्रीयो
त्रैलोक्य चर्यो ना इयुक्त्वा लोभानी आजाती रचटा इमे की चटा इयथा का कोठ ॥ ० ॥ श्री भव सागर कोट्य
कनहरण स्रक्त्वा कथं घट हानु मा लोका का अनी सांत मुनी चार्य दार्थ आधु चार उत्पति कन गीष्ट हत्या
सन्निवदान्द रूपः गुरु कुल वारः प्रसाद विद्या मृत श्री गुरु को कृपा लेर आप्ता पूर्व जन्म के धर्म ले पायेका
आप्ता चिन मा दूठ गरिनि श्रय गर्नु ॥ ॥ चोरासि लारव जोति मा उत्तम स्तनस जन्म सतिन सु दुलो पुराण
ले हुन्छ ॥ यस्ता दिव्य जन्म पाया नापति त्यों। सीर सधेर हत्ता छैन वाम ष मने छै कर्म को फल फल को
सर्व दुख जन्म मरणा ति थै हुन्छै पाप जन्मा दुख हुन्छ पुन्य जन्मा सुख हुन्छ मानिस देह वा तिरि
अरु को रास जोनिका देहले मोक्ष साधना हुन्दैन ॥ तस अर्थ मोक्ष साधना गर्नु हो ॥ एस्ता मनुष्य को
जन्म पाई इन्दीय को सुख मा भुले आप्ता आत्मा तार्न पछि न लाग्या चोरासि लारव मा

फिर तु पन्था छ यस दुःख वाट उफस न्या कछे कोटो पाइला छैन भनि दराई श्री परमा त्मा मा गुरु
सित पिछामा जानुर आफुनु चित्त सान्त गर्नु अरु जगत संसार उधार होस भनि कससा राखि
पदे स गर्नु आफु जगत संसार को पाप कलस भनि श्री गुरु वज्र मन्त्र को जप गर्नु पुराण कर्म गर्नु
पाप कर्म न गर्नु आफ्ना तन मन धन सबै श्री गुरु कन अर्पित गर्नु सबै धर्म को मर्यादा श्री गुरु
हो भनि सोत्र गर्नु सुख दुःख निको नक निको भयता पनि श्री गुरु भजनु निको भई आयो
भत्पा गुरु को कृपा भयो भनि जानु दुःख भई आयो भत्पा आफ्ना कर्म को ^{कल} दोष हो भनि सतोष
गर्नु धर्म कर्म जोग को अंग हो ॥ ॥ अब योगा श्रम कहनु सुद्ध भूमि पुराण भूमि सिर भूमि
विधि भूमि अथवा जाहा स्कान्त भइ निर्विघ्न भई चित्त स्थिर हुन्छ ताहा जानुर भूमि समस्तुल्य
उत्तु तेस ^{माथि} २१२ हात भयाको को मल आसतमा वीस सुद्ध पद्म सन गरी सोरो अंगारि

सीर थोरो निहुई रि जि धो उल ताई तालु मा छु वाउनु नाक का पुज्यामा आरवा स्थिर गरी
राखनु दुवै हात सोरो गरी तानि दुवै घुडा माराखि हत कालपाले घुंटा देखि थोरे खस लनु
हुई कुल अलिक उचा गरि अंग अलिक तानु चित्त स्थिर गर्नु आसत फेर्नु पन्थो भत्पा
सिद्धा सन गरी साहिलि अंगु नाको फेदको नाडिमा वुद्धि अंगुठा को नडले अर्थात् मुठि वाधि
को नाडिमा हुई हात धोप च्याई गरी अर्थात् दुवै कुहु नाले क
र ५ छु न्यागरी सोरो हुनुर कपाल अलिक निहुरनु गहापीछ योज गत संसार वा ^ह अन्तर
मध्य सुन्य महा सुन्य अति सुन्य हो भनि जानु ॥ इति नै सुन्य हो भनि चित्त वृद्धि निश्च
य भया पीछे आफै वज्र वाराहि विनेत्र उई वृद्धि ठाडो जगडा भया कि न्न वस्त्र न भया वि

स्थूल भाग भया कि सोइ वर्ष को उमेर भया कि पंच भुत को सरिर भया कि भित्र को तेज ले
वाहिर व्यापु भया को वाहिर को तेज भित्र गया को अति निर्मल फर्का भया कि वज्र सरिर हु
व्यले देखनु अरु सरिर सुन्य हो भनि जाननु वज्र सरिर भित्र सुष मत्ता नाडि वाहिर सेतो वरणी
भित्र रातो वरणी गहुं को पराल जत्रो अति सोमो भया को सहस्र दल देखि स्वाधिष्ठान सम्म कस्या
का चित्ताउनु ताहा ^पठि ना भि देखि चार अंगुल गल अग्नी पिडा ^६ गहुका गेडा जत्रो नाभि
मा सूर्य मराडल केसड का गेडा जत्रो अकार रातो भया को माथि गुरुका पुसाडर अकार सबै
भयो गिठि भित्र वन्दु मन्दल हुं का सेतो वरणी अधो मुख सहस्रदल देखि माथि गुरु व
च चार सेतो वरणी अति रघुसि भया को जोति रूप गुरु मराडल का मध्य मा वस्या अरु रि

दिहस सबै आदि गरि सन्सार को सामर्थ रूपी अपरिमिता. लारव सूर्य को तेज भया
का चित्ताउनु र क्रम सित नो फेरा पाराणा याम गर्नु : पाराणा याम को क्रम. इह हात को
साहिलि अंगुला को फेदना पु ठि अंगुला को तङ्ग ले दुवाइ मुठि बाधि दुवै हात दुई घु
डा मा घोप ^(ज्याइ) कत राख गुर नाक देखि वाहिर आठ अंगुला देखि भित्र को स्वास
कि कि थामि राख गुर. दाहि ना हात ले घुंटा देखि कुल्हा सम्म छुवाउँदै ले जानु नसा सबै तावि
त्पागरि हात सोको गराइ चोर अंगुला सोको गर्नु ^{ति} फेरि अंगुला सबै नसा सा नि न्यागरि
हात घुमाइ दाहिना चोर अंगुला तजनि ले नाक को दाहिनि खाल थुनि बाउं प्याल वात स्वास
ति तङ्ग कम ले छोडनु. फेरि यदि कम ले बाउं हात ले बाउं नाक को खाल थुनि दाहिना

20
5
0
काल ले छोड़ तु फेरि अधिक कम सित स्वास हि कि थाम नुर दुवै नाक को खाल वाट
नित ३ कम ले ६ जति सका को वायु सेवे तैति नारि मा धक्का ला ज्वा गरि छोड़ तु
यति भुत सुधि प्राणा याम फेरि नाक देखि बाहिर आठ अंगु ला सम्म को प्राणा वायु नाक वाट
सुस्र सुस्र पुरक गरि नाभिमा राख नुर मुला धार खुम चार्दि अपान वायु नाभि मा लानु नुर
दुइ वायु को कलसा कार गरि नाभिमा राख नुर एक स्वासमा कमले पचिस ताल थाम नुर
यति धाम्या पीछे सानु कलस भन नुर फेरि यहि कमले गरि पचास ५० ताल थाम नुर मध्य
म कलस हुन्छ फेरि यहि कमले एक सय आठ १०८ ताल थाम नुर उत्तम कलस हुन्छ
यति धामिया पीछे जति बढियो उति बढिया हुन्छ यति प्राणा याम ॥ कलसा कार
गरि धामि राख्या का ० पक्कन सवे तल गया पीछे लिङ्ग मूल को द्वार गरि वायु सस्त गरि-

0
5
माथि चढ्दछ माथि फालो फालमा रातो अग्नी ज्वाला देखि घला तेस ज्वाला चार अं
गुल माथि आया पीछे अकार मा पुग्छर अकार सल कन्छ ताहा पीछे पहे लो ~~वल्~~ माथि
माथि रातो तल अग्नि ज्वाला हुन्छ रंकार को अग्नीर अकार को अग्नी दुवै मिसिया
पीछे पंच रंगि धुला ज्योति हुन्छर सुष्मना नारि तानि न्या गरि माथि जाई अधो मुख ज
हंकार मा ज्वाला पुग्छ ताहा ज्वाला को ताप ले गरि अमृत विलाई बुंद जीरि अग्नी ज्वा
लामा ~~मुछ~~ पछि अग्नी ज्वालामा अग्नी तप्या पीछे जस्तो वल्जा का आगामा धिउ
राख्या पीछे ठुलो ज्वाला गरि वल्छ तस्तै ^{भाति} धुलो ज्योति भई प्रहराड छि चो लि मानथे
उर मराडल मा पुग्छ गि गुरु लाई नाना रंग को पुजा गरि तेस ज्वाला गुरु को सारि

मो लागरन जान्छर ताहा पछि गुरि अति कृतार्थ भै विलास जांछं ति गुरु विलायाका
अमृत जोति दुवै मीसि अठो मुख ह कारमा आउंछ त्यो अधो मुख ह कादे रिब
घामले छु पग जस्तो लि चु ह्या जस्तो चुहि कराठ मा आइ पुग्छ कंठ मा आइ पुग्छ
पछि अति आनन्द सुख हुन्छ यस आनन्द को वरीन मुख वाट गरी सकिने अने
क रक्म को चमत्कार क्षण मा ताहा देखि यला केहि देखि यत पनि देखि यका मा
न भुल नु यति लक्षन भया पछि काया सिद्ध भयो सुन्त्य चिह्न यला कंठ देखि अ
मृत चुहि हृदय मा पुग्छ पछि कंठ मा भै गयाको आनन्द भन्दा दोवर आनन्द होला
दोवर चमत्कार देखि यला ताहा पनि केहि चमत्कार मा न भुल नु र जौन मन्त्र

जप्पा सोमन्त्र सिद्ध होला महा सुन्त्य देखि यला ताहा पछि हृदय देखि अमृत चुहि ना
भिमा पुग्छ पछि हृदय मा भै गयाको दोवर आनन्द चमत्कार देखि यला ताहा पछि
चमत्कार मा न भुल नु अति सुन्त्य देखि यला चिन्त सिद्धि होला ताहा मनले मन
होरेहुनु अरु केहि थिछ नाराखनु र जाति संसार मा देखि यकाको वस्तु सबै आकास
जस्तो देखि यला नाभि देखि चार अंगुल तल र कारमा पुग्छ पछि आफुले अधि
आमा का कोख मा वसि आयाको आज सम्मको सबै विस्तार समझि आउला ताहा पनि
आसार वास्तु केहि नगनु एक चिन्त आनन्द गरिहुनु ताहा पछि वादल नभयाको आकास
मा घाम लाग्नाको जस्तो फर्का गरि देखि यला ताहा को आनन्द सुखको कुरा वरीन

गारि सकि दें न अधि जाति भोग्या को चमत कारर सेवे ताहि देखि बयला ताहा पनि न
भुलतुर आमु मन आकास भइ जाला सर्व सुन्त्य चि हिं सर्व सिद्धि होला सर्व
सिद्धि भया पछि करि जन्म हुन्दैन जीवन मुक्ती भयो यस रंकार देखि चार अंगुल
तल लिङ्ग मुल लिङ्ग मुल देखि तल अमृत न चुहाउनु कडा चित चुहन लाग्यो भन्दा
फट् मन्त्र ले चुनु कदाचित् याति गर्दो पनि चुहन लाग्यो भन्दा मन आकास मालाई उद्ध
हृष्टि गर्नु कदाचित् याति गर्दो पनि बुद्धि गयो भयत भन्दा तात ताते उठाई गुरु विला
ई आयाको ठुलो अमृत हो भन्दा निश्चय गारि नीस संका भई तोहि अमृत खानु

कदाचित् सलाइ गयो भन्दा जी को मा + छु वाई सर्वे सर्वांग गारि घस्नु अधि
भानि गयाको कम सित स्वाधि स्थान देखि माथि गुरु मराड ल सम्म पुन्याउनु माथि
गुरु मराडल देखि तल स्वाधि स्थान सम्म पुन्याउनु यस्तो गारि एक आसन मा एकाइ
स फेरा ध्यान जोग गर्नु एक दिन एक रातिमा तिन ३ वरवत जोग गर्नु आधा दिन आधा
रात छाँडे को नै वेला मा पनि हुन्छ आधा दिनर आधा रातमा जोग गन्यारोग होला।
॥ ॥ ताहा पछि सुषुम्ना नाडि भित्र नाभि को अकार देखि माथि गयाको जोति मा
थि हं कार सम्म पुण्याको रातो वर्रा हंकार देखि तल आयाको अमृत धारा सेतो वर्रा
तल लिङ्ग मुल सम्म पुण्याको प्रहाराड देखि लिङ्ग मुल सम्म सुषुम्ना नाडि भित्र

अमृत से तो तल जात गया को जो गति रातो आधा आधा जरि सुष मना नाडि भरि या
को छ भनि ध्यान गर्नु र ध्यान स्थिर भया ~~प~~ पाछि दृष्टान्त देखि यला सुष मना ना
डि भित्र पिठि यां प त्ति अमृत से तो वर्रा हुं भनि जा-नु सुष मना नाडि भित्र अघी
ल जोति रातो वर्रा सक्ति हुन भनि जानु ताहा सुष मना भिव अमृत जोति आधा
आधा बरोवर भरि या पाछि ताहा को आनन्द सुख को कुरा वर्रा न गरि सावदेन
यो सक्ती संयोग हो भनि जानु ॥ ॥ फेरि तो अमृत र जोती वरोवर भया का
मा फेरि हंकार वाट अमृत चाहि थपित आउदा जोति पनि व छोर जोति कोर अमृ
त को वाफले स ~~की~~ रोमरोम वापु ~~०~~ हुन्छ ताहा ~~सक~~ चित्त गरि रहनु सुष मना

रि भित्र ज्वाला धुलो गरि वडि आउला तसे ज्वालाले गरि अमृत भयो सुष मना नाडि भ
यो अरु सर्वांग सबै जाती यला ताहा पाछि जगत सत् सार उधार ह्वस भनि चीन्त मारा
रिब फेरि जोति अमृत दुवै माथि हंकार मा गयो भनि ध्यान गर्नु र ध्यान स्थिर भया प
छि दृष्टान्त देखि यला यती भया पाछि आधि जाति थामी राख्या को वायु सबै नाक मु
ख वाट छोड्नु ताहा पाछि आंखा पलताइ हंकार मा हेरनु हंकार वात जाति आ
या को अमृत हंकारै मा गयो भनि चिताउनु ताहा पाछि फेरि आंखाले तले तिर हेर्नु
अकार देखि ^{जोति} आया को जोति सबै अकारै मा गयो भनि चिताउनु ताहा पाछि से सरहा
को वायु आंग्र का दाहिन्पा वा ~~पु~~ उ कर्काइ कर्काइ तानी तानी नाक वात वायु छोड्नु

२०
 ५
 ०
 रती जोग निर्विद्वत्ता आत्मा वसि चित्त मिलाका मानिस रहलु वारारिब महिना एक सम्म
 जोग साधना गन्पा नाभिमा अग्नी जलाको देखिन्छ महिना दुइमा सरिर अर्ती हलो हुन्छ
 महिना तिनमा नाडि सुद्ध भई अनेक सन्द सुनिन्छ अकदेउ देवता हरु पनि रूपाक हुन्छ
 देखि नछुट् मैहा ९ चार मा आफु संग आउत्ता मानिस हरुले केहि चिज ल्याया पनि
 फलानो चिज ल्यायो हो भनि चाल पाइ यला अरु भुत प्रेत हरु पनि आलि आलि देखि यला
 यति लक्षन भयन भन्पा फेरि गुरुदेवता पुजा गर्नु दिप दान गर्नु र केरि जोग गर्नु र अधिभ
 नि भयाको लक्षन आउला (यति भया पाछ) यति भया पाछ आफु चित्त आफै देखि यला
 आहार पनि घेरै छुति जाला यस्तै लक्षन वढदै वढदै आयो भन्पा वर्ष एक १ मा आसन दे
 देखि उधि आकास मा वस्पा होला उडि जान ^प भनि सकला गुरुदेवता मानेन धर्म कर्म
 गरेन भन्पा दया राखेन विस्वास मानेन भन्पा चित्त स्थिर हुन्दैन चीत्त स्थिर नभया

०
 केहि हुन्दैन यसैकारण ले चित्त स्थिर गर्नु र सबै योग सिद्ध हुन्छ इति प्रथम योग १

५
 अथ द्वितीय योग कहिन्छ ॥ ॥ आफ्ना सामुन्ने आफ्ना समा हेरि गुरु र मात्मा एकै
 हो भनि मनसा वाचा करमणाले निश्चय मानि गुरु को ध्यान गर्नु आफ्ना अधिन
 निरद्वय न राखनु ^{इति मा} र हेर्नु र यो जगत संसार भयो अरु सबै विषय भयो आफ्ना सरिर
 भयो यति सबै दर्पण भित्रको छाया जस्तो हो भनि निश्चय मान्नु यस संसार को मुख दुरा
 ज्ञा परि आया को सबै दर्पण भित्रको छाया हो भनि निश्चय मान्नु र आफ्ना सामा
 न्य आकास मा हेरि रहनु मन आकास मा राखनु मन ले कल्पना केहि पनि नगर्नु
 आफ्नै मा मन मिलाइ राखनु केहि कल्पना भइ आयो भन्पा त्यो कल्पना इत्यै
 हो भनि जान्नु यति निश्चय भया ^प पाछ मन कतै गयो त पनि रोक्नु आफ्ना

ले मन कहिं पठा उंदा पाने न पा ठाउनु जहा जहा मन गयो ताहा ताहा मनै लाइ मात्र दूध
गीरि रहि रहनु आफ्ना सरिर को अभिमान भयो भना पोसरि र वज्र वाराहि हो भनि जा
नु जोजगत संसार निश्चय नास हुन्छ भनि जानु येस संसारको दुःख सुख आसा
जास सबै चतक जस्तो हो एस संसार लाई निश्चय हो भनि वक्ष्य वाई (हू) माहा भुर्व हो
एस जुना संसारको विषय सबै सच्चा हो भनि मनमा राख्यो भन्ना श्री गुरु न चिहि चोरा
सि जोनि मा फिनुं थोरैस भनि किरिया हालनु लोका चार सबै जुता जानि एव चि
त गरि रहनु आफ्ना सरिर वज्र वाराहि को सरिर भयो सोहि दिव्य सरिर को तल सेतो
वर्ण को वि कोरा एक कोरा नाभिमा छोयाको एक कोरा वामतिर का कतिमा छोयाको
एक कोरा ले दाहिना तिर का कतिमा छोयाको तलतिरको कोरा ले मुलाधार कोर नि
हु को अन्त मा छोयाको एस विकीन भिव षट् गति हेनु षट् गति भन्ना को

क्या क्या हो भन्ना देव लोक देव लोक नर लोक प्रेत लोक नर्क लोक तिर्यक लोक
इ सबै को गति ताहि हेनु षट् गति का सुख दुःख वर्ण पहिरा आफ्ना आफ्ना कर्म का
फल लोप्याको भोग गरि रह्यो सबै त्पाहि हेनु ती षट् गति मा जन्म मरणा भयाको
आफ्ना आफ्ना वासना ले हो भनि जानि आफ्ना मन आफैले हेर ए षट् गति को उत्पति
ताहि हो भनि निश्चय मानि एक चित्त गरि ताहि हेरि रहनु षट् गति दिव्य नदी रिवन्द
यो षट् गति सबै मनले कल पना गरि बना याको हो ती मन का ल पना सबै नुर्यो हो भनि
जानु त्पाहि जुया संसार लाई सच्चा हो भनि रहन्या भुर्व वाई (हू) माथि कहराण राख्
नु आत्मा भुली चोरा सि जोनिमा नाना सुख दुःख भोग गरि फिरी रहन्या एस्ता अर्धा
माथि दया राखनु जउन कर्म गरि आफ्ना लाइ दुःख हुन्छ सोहि कर्म गरि रहन्या एस्ता

पसु मनुष्य माथे क्रियारखनु यस्ता जन हर लाई दुःख भयाको देखि आफु लाई भ
यार्हे गरि करुणा राखनु कसो गरि योस न्सा ५ धार होहा भनि गुरुको गज ध्यान
सो गगनु संसार उद्धार गर्नामा वारै वार मनसा वाचा कर्मना गरि लागनु फेरि
श्री गुरु पुकारि बटु गरि को दुःख हेरि रहनु तृकोरा भित्र निमेल भयो भनि चिताइ
हेरवुर ताहा पछि केहि न बिनाइ रहनु यो सबै संसार चल्क हो भनि वारं वार समझनु
यो समझना सधै राखि छोडनु संसारको काम सचा हो भन्ना लाई जोग होइ सकदेन
सबै कल्पना छोड न्या लाई ज्ञान र रत्न भन्नाको पहिने आफ्ना घर वार त्याग गरि यो
ज्ञान निश्चय मानि संसार सबै अवश्य मुत्तो हो भनि ध्यान गरि रहनु अवश्य मुत्तो
देखि वरु यति देखि या पछि मन स्थीर होला मन स्थीर भया पछि सिद्ध भयो ॥
इती इती च योग ॥ २ ॥

अथ तृतीय योग कहिन्छ ॥

॥ सपना साधना लाई आफु सुत्पा का सिरान देखि एक हात

माथि श्री गुरु वज्र घराह हातमा लिबाको रातोवर्गी अमृताभ को जस्तो ध्यान भयाको ताहा अरु तथा गत
हर का मराड ला कार गरि घुमिरह्याका यस्ता गुरु कन ध्यान गर्नु सपना हुं दा सपना हो भवि थाहा पावस भनि
गुरु पुकारि सिंह सुत्पामे गरि सुतवु दाहिना चोर अंगुलार मारुको अंगुला ले नाक समातनु पुठि अंगुला सोंड लि
अंगुलि दुवै तिर गला माराखनु थुकन निलतु कंठे माराखनु थुकनु पनि नथुकनु वा भौं हातको मारुको अंगुला
लेर साहिलि अंगुलि ले हात क्या ल्या ^{मा} छुवाई राखनु हात घोप्ट्याई अरु पुठि अंगुला चोर अंगुला कोटि
पुला ले भई मातेकनु वाँड जोडा पसारु दाहिनु जोडा खुम्च्याउनु यो सपना हो भनि सपना हुं दा चिन्त
त्या गरि ध्यान गरि रहनु गुरुको रातो जेज आफ्ना सरिरमा लाग्ने भन्ना चिता उठु फेरि आफु सरिर व
ज वाराहि हो रातो वर्गी अति निर्मल वार पार देखि न्या सरिर ध्यान गर्नु जो आफु सोवज वारा हि हो भनि

ध्यान गर्नु इन्द्र का भिन्न सहस्रदल देखि मुला धार सम स्फुटि जस्तो सुष मना नाडि अति सोझो चि
ताउनु तपस्सादि को दुष्पामा अधोमुख हंकार सेतो वशी तेहि नाडिका तल मुला स्वाधि स्थानमा उद्धमुख है
कार रातो वशी चिताउनु यो संसार सबे जना हो यस पाछि सपना हुना हो भनि सपना समझि एक बि
न गरिहनु आयु मन पनि सचा होइत भनि जानु बिबेक गरिहनु अधि चितायाको गुरु को ध्यान
गरिहनु तल हंकार को रस्मी माथि हंकार मा लपत गगेर हंकार को अमृत केराउ जत्रो गिनाइ हु
यमा पुग्दा सुषुप्ति हुन्छ सुषुप्ति भन्नाको आफुले अधि गन्याको काम पाछि रस्मी जसो लो भन्ना
बुद्धि नभया को केहि वस्तु नभयाको हो हृदय देखि माथि सबै सुन्दर आनन्द होला फेरि तल है
कार देखि रातो रस्मी माथि आई हृदय मा पुग्दा पाछि सबै विषय को वासना हराउछ हृदय देखि सबै
सुन्दर आनन्द होला माथि को अमृत तल को रस्मी दुवै हृदयमा मिला पाछि तमो गुरा हराउछ यति
तिन गुरा हराया पाछि तुरिया अवस्था भई अति रोम आनन्द हुन्छ फेरि माथि गुरु बाट अमृत आई

हृदयमा अधि ६वा अमृत मपित आयुछ त्यो सेतो अमृत रातो रस्मी ती दुवै फर्फि गई हृदय देखि थोरो
माथि आउछ रति रातो रस्मी सुष मना नाडि भित्र हाँकि बर्त गरि घुम्दछ सेतो अमृत वामा बर्त गरि
घुम्दछ यो दुवै को भेट हुन गउ देनर स्वपना हुन्छ भनि जानु तस्तो यो संसार पनि माथि को है
कार तल को हुंकार एक गरि मिलाउन सक देन यो संसार साँचो छ भनि थानि रहन्छ इ दुवै मिला
उन सक न्या पुरुस ले यो संसार लाई साँचो निश्चय देन तस्तो संसार सबै सपना हो भनि जानु आ
नन्द हुन्छ फेरि दुवै अमृत सग हुंदा रातो सेता मालि नहुन्छ यो अमृत दुवै एक भया पाछि ति अ
मृत सुष मना नाडि मा लिन हुन्छ लिन भया पाछि सुष मना नाडि मा ध्यान गरिहनु र म भन्ना
कुरो अरु भन्ना कुरो को नाले भन्छ को नाले अरु भन्ना रहेछ भनि विचार गरि रहनु र यो न भ
न्ना अरु भन्ना दुवै हुनो हो भनि ठहर्दा पाछि यो ठहर्दा न्या पनि हुनो हो भनि जानु ला
यति धहर्दा पाछि आफु ले जानि गरि आयाको काम सबै सपना हो भनि निश्चय गर्नु फेरि

सुक्ता ^{२०} पानि ओघ भनि ^{४५} अंग्या का कमले निद्रान लाग्या सम्म ध्यान गरि रहनु यो संसार सबै च
तक हो भनि चीताइ रहनु सपने मा सपना हो भनि चाल पाइ यला कडा चीत उसै निद्रा भै गयो भन्ना
विलज्या पाछे दुई आरेब भुइ को माइ मापे च रंगि रस्मि को ध्यान सुगनु लिङ्ग को तुप्पा मा कालो
अग्नी चीता उतुर पोसिलो पोसिलो चित्त खानु पवन अलिक साधनु गुरुको पुजा स्तोत्र
जप ध्यान गरि गुरु सन्तोष गराउनु गुरु सन्तोष भई सबै ज्ञान दिया भनि चिताउनु मन सा वाचा क
र नराग वार वार यस्तो चिता उदै रहनु र सपना मा सपना हो भनि थाहा पाउला थाहा पाया पाछे
पनि यस्तो गरि साधना गर्दै रहनु यति भया पाछे सपना मा ^{५५} जाहा जाहा ^{आफु} चित्त गयो गह को सर्वे
होरे आउनु हुन्छ यति भया पाछे फेरि कंठ मा पेरवा को फुल जे ^{५५} रातो अकार को ध्यान गर्नु र
ताहा पाछे बुद्ध लोक माहा चित्त लाई रहनु यसै संसार मा सबै दुर ^{५५} मा बन्छ दुःख भयो त पानि सपना
हो सुख भयो त पानि सपना हो बुद्ध लोक विपना हो आनन्द को आश्रम हो भनि ताहि चि

त लाइ रहनु आफ्ना सरिर अरु संसार को विषय सबै सपना हो भनि ^{५५} निश्चय भया पाछे आत्मा चि
हिन छ आत्मा चिह्या पाछे अभय आनन्द हुन्छ अभय आनन्द भया पाछे के हिने को ननि
को कर्म गन्या त पानि आफु लाइ लाग्दै न जस्तो सपना मा सपना हो भनि थाहा पाया पाछे के
हि कुरा को संका हुन्दैन तस्तो विपना लाइ सपना हो भनि निश्चय गर्ना लाई हृदय मा सेतो
वरा हुंकार ध्यान गर्नु र त्यो हुंकार को सेतो रस्मी को अंकुस ले जो नाजो नि मा हेर्न मन लाग्छो
सोहि जो नि अंकुस ले आफ्ना हृदय मा ल्याई राखनु हुंकार को तेज ले उज्यालो उल्लाई जो नि
मा हेर्नु र तेसु जो नि को गति सबै देखिन्छ न छ गति गरि सक्या पाछे पवन अलिक थामि राखनु
गुरु देवता मानि निश्चय गन्यो भन्ना यो स्वप्न योग सिद्धि हुन्छ विपना र सपना सबै गरि निश्चय
क भया पाछे अधि भै ^{५५} जप को पाछे हुन्दा सेले गरि रह्या को अलि जानला ॥ इति तृतीय स्वप्न योग
अथ चतुर्थ योग कहिन्छ ॥ ॥ आफु सर्व ^{५५} ज हुना लाई आफ्ना सरिर वज्र वाराहि नगर कुरु

पि पञ्चासन गरी आंग सोरो ठाडो गरि कपाल अलिक् तिही दुई ति घरा मा दुई हात का पुठि
अंगुलि ले साहिलि अंगुलि को मुल मा छुवाइ मुथे वाठि दुइ ति घरा को मुल मा तेकि दुवै आरवाले सामाने
हरनु जि भोउल ताइ तालु मा छुवाउनु दुइ वठ न छुवाउनु यति आसन वाधी आफु सरिर वज्र वाराहि चि
गाउनु सुष मना नाडि मा ध्यान गर्नु हृदय मा चतुर्दल पञ्च तेस माथि चन्द्र मा तेस माथि गुरु सेतो
वरी हासिलो मुख रसिलो आखा पञ्चा सन गन्याका अमृता भजस्तो ध्यान भयाको चार अंगु
ल को प्रमातु लो पंच रंगी रस्मी निस्क्याको तिनै गुरुका हृदय मा हा केराइ जत्रो ज्योति गुलाफि
वरी भयाको अति तेज रस्मी निस्क्याको माहा सबै बुद्ध को रस्मी तांही मिलन आयो भनि ध्यान
गरी पवन धाम नुर एक चिन्त गरि जोति मा होइ रहनु तेस जोतिले गुरुको सरिर वा
पहुन्छ जोतिले व्याप भया पाछे गुरुको सरिर लाल तन जस्तो दोरिबद्ध फेरि पवन धामि गुरुको
ध्यान गरि रहनु गुरु आनन्द भै गुरु वाट रस्मी निस्कन्छ तेस रस्मीले आफु सरिर व्याप हुन्छ

फेरि रोम वाट रस्मी निस्कन्छ यति भया पाछे जाति आरवा ले देस्सकन रिपन्या कुरो सन्सार
सबै आफ्ना नजिकै देरिबद्ध यति देरिबयो त पानि पवन धामि गुरुको ध्यान माथे गरि रहनु
जस्तै सानु वालरवले आफु आमा समझ्ने गरि गुरुको मात्र ध्यान गरि रहनु अधि आफुले गरि आ
याको काम पनि नसमझ्नु पाछे यसो गर्नु ला भनि पनि नचिन्ताउनु सुद्ध चिन्त गरि रहनु सुक्ता
पनि अधि ^(भयना) भयनाको जस्तो गरि सुत्नु फेरि जोति को भित्र अक्षर सेतो वरी चिन्ताउनु अकार नाभि
सम्म गुण्डर पवनले रेवे च्या पाछे लिङ्ग मुल सम्म पुग्छ फेरि लिङ्ग मुल वाकत नागवेलि गरि लिङ्ग
मा जान्छ र लीङ्ग को तुपो मा पुग्छा पाछे नीलो वरी हुन्छ बाहिर ननिस्की अलिक् भित्र तिर फेरि
कन बाहिर तीर जाड कि भित्र तिर जाड कि भयना जस्तो गरि रहन्छ तेसै मा चिन्त लाइ रहनु चीन कन देखि
छ फेरि पवन धाम नुर हृदय मा रातो वरी चार दल भयाको कमल मा वस्याका गुरुको ध्यान गर्नु र
अधि जाड कि वसो कि भनि अतकी र ह्याका अंकार जोति हृदयको कमल मा मिलन आउछ यति मी
लन आया पाछे आफुले आरवाले देखाको कानले सुन्याको जिभाले रस पायाको

सरिर ले दो याको आदि गरि सवे संसार आफु सित मीलन आयो भान ध्यान गर्नु र फेरि आ
फु सरिर पनि विलाइ कत चार दल भयाको कमलमा मिलन आयो भनि ध्यान गर्नु तेहि चार दल
भयाको कमल पनि आकार मा मिलाउनु आकार पनि नुकार मा मिलाउनु नुकार पनि ताकार
मा मिलाउनु ताकार राकार मा मिलाउनु राकार हुंकार मा मिलाउनु उकार हुंकार मा मिलाउनु
हुंकार बिंदु मा मिलाउनु बिन्दु सुन्य मा मिलाउनु सुन्यको ध्यान गरि रहनु र सरिर सुद्ध भैछ धर्म
काया हुंछ यति भया पीछ आफना चित्त ले आफु देखि वंछ आफना चित्त ले आफु देखि वंछ पीछ
संभोग काया हुंछ संभोग काया भया पीछ आफना चित्त मावै लोके देखि वंछ यति देखि वंछ प
छि विवरा काया हुंछ ताहा पनि न भुलि आफना चित्त मा सुरव दुख निदो नतिदो केहि कलपना
नगर्नु पंच इन्द्रिय को विषय मा आसा वास केहि न गरि तिन वर्स सम्म वस्या आफना सरिर
को नड रोम छाडि अरु सवे सरिर अंमर काया भै जान छन कदाचित कायो समेत

सिद्ध गराउन सकियन भन्दा कायो छोडि जान्दा जोग अव कहिन्छ ॥ इति चतुर्थ जोग
अथ पंचम जोग कहिन्छ ॥ ॥ ब्रह्माराड फेरि प्रारा मोक्ष भै जान्दा जोग गर्न लाइ आफु वज्र
का राहि हुं भनि अधि भनि गयाको जस्तो रातो वर्रा ध्यान गर्नु दाहिनु हात उठाई वुद्धि छि
अंगुलि माझको अंगुलि र साहिलि ले इडुई अंगुलि ले चेपी चोर अंगुलि कांछि अंगुलि
ठडो गरि माथि वज्र तल सुद्धि भयाको हात ले समाति रह्यादि वाउ हात ले अमृत ले भदि पाको रव
पर लिई छाति मा अझाई राखेकि दाहिना जोडामा कुरु कुच वा ले भगमा छुवायादि वाम पाउ
ले तेदियादि इत्का भित्र सुषुमना नारि वाहिर सेतो भित्र रातो अती सो जो तेहि सुषुमना
नाडि माथि थुलो तल सानु हुं दे हुं दे नाभि देखि चार अंगुल तल पुग्दा ताहा बच्चा ल थुनि
याको नाभि मा गुलाफि रंग आकार चित्त उनु नाभि देखि

20
15
10
5
0

चार अंगुल जल गुरुका प्रसादले वायु मराडल राखनु
सुख मना नाडिको माथि टु प्यो व क्षाराद मा + गुरु अमृता भ सर्व
जले कार ले शु क भयाको अति जेजर स्मी भयाको गुरुको ध्यान स्तुति गर्नु गुरुको
प्रसाद आशा लि वायु मराडल चलाउनु वायु मराडल चलाया पछि आ फ्रा चित्त
रु पि अकार लार वायुले ल्याई गुरुको हृदयमा मिलाइ दिँछ फेरि गुरु पाने आकास
मा मिलाउनु फेरि गुरु आकास एके भयो भाने ध्यान गर्नु केहि कल पना नगर्दि रुक्
क्षन रहनु फेरि गुरु ज्योति रूप भई आ फ्रा वृक्षराद मा वक्ष आउनु भयो व गुरुको सोरे
देखि र स्मी बहुत भयो संसार को रस सबै वायु मराडलमा मिलाउनु संसार को रसर वायु मराड
ल मिलादा ति दुई मिलि आठ पा द्धत भयाको कमल अति ज्योति भयाको अधि का
पु मराडल मा वस्थाको गाउ मा ध्यान गर्नु र त्ये कमल उडाई हृदयमा ल्याउनु + आफु

१. निज भयो गुरु भयो अपर मिता भयो एकै भनि वारं वार ध्यान गर्नु फेरि गुरु अपर मि
ताको सरिर देखि र स्त्री बहुत ठाँठि त्यो र स्त्री ले बुद्ध लोक फिजि यो र सबै बुद्ध को प्रसाद
गुरु सित ल्पाउनु सस्तै गरि वारं वार गन्या पाछि ब्रह्मा राड फोरी जान्या हुन्छ फेरि
जन्म हुन्दैन ॥ ॥ इति पंचम योग ॥ ५ ॥

अथ बह्म मज्जे गच्छति ॥ ॥ अधि भनि गया को सबै सिद्ध भया पाछि संसार माथि
हुलो क्या करेगा राखि अवतार लिन कन आफ्नो सरिर मानिस चिताइ आ
फ्ना आधि वार तृको रा तल सानु माथि थुलो यस्ता तृको रा भित्र घट गति हरको
आफ्ना आफ्ना वरी को दुख सुख सबै की मान ध्यान गर्नु र इन हका
जन्म दुःख बुद्धि दुःख रोग दुःख मृत्यु दुःख एस्ता दुःख पाई

रहन्दा दुरिब हरु माथि बहुते करेगा राखि अधि अचित्त भई पाप
गरेका फल ले दुःख पाई रहेका संसार सबै तानी ह लाई आफु गुरु चि
ताई हु दय देखि र स्त्री नीका लि घट गति मा लाउनु र वर गति सबै गुरु मा लिन गर्नु र
गुरु को ध्यान गर्नु अरु संसार मा को हि छैन गुरु भयो भयो वर गति सबै सुद्ध भयो भनि
चिताइ रहनु आफ्नो सरिर छन ज्वाल वारं वार यहि चिताइ रहनु ताहा पाछि सरिर
छोड न्या वेला मा फेरि अवतार लिइ संसार उधार गनी लाई आफु गुरु अमृता भ चिता
उनु आफ्ना आधि वार नीलो तृको रा तृको रा भित्र आकासरंग चिताउनु आफ्ना आत्मा
चिन्त्या लाई मया पनि मयाको होइन जन्मा पनि जन्माको होइन संसार उधार गरानि
निमित्त मनु जन्मनु जस्तो गर्नु पन्यो भनि तृको रा मा चित्त लाइ रहनु त्यो तृको रा जान्या ला
ई वेपुराब डीहो नज्जा न्या लाई आमा के गर्भ हो तृको रा भित्र आफु चित्त गया पाछि

२०
 तृप्तेषां भिव नीलो हुंकार तुलो तेज भयाको ध्यान गर्नु तेहि हुंकार को तेज के लि तृकोरा
 मा था प्र भया पाछि अधि आमा का पेठ भिव वस्त्रा आमोले धेरे दुःख पायाको छ रेहे
 पनि आमा का पेठ मा वस्न गया पाछि आमाले धेरे दुःख पाउन्ना छ भनि तिन गर्भ को कुरा
 सम्झि ति दुःख सबै खुद भयो भनि ध्यान गर्नु र ती तृकोरा भिव जानु र आफु गुरु वज्र
 सत्व हो भनि चित्त उठु पुरा नु घर छोडि नया घरमा जांछु भं न्या भाव गर्नु मय्यौ भ-न्या
 कल पना न भया पाछि तने बुद्ध भगवान हुन आमा को पेठ मा वसदा पनी सबै कुरा समझि छ
 र तस अर्थ तन लाई बोधि साध भंनु जन्म भया पाछि सबै कुरा समझि न छ र अवतारि भ
 निन्दर यती ब्रह्म म जोग समाप्ता ॥ ॥ ५५ ॥ भसतु सर्वदा सुमह ॥

आफु चिन्त थिर भय न भन्दा अधि भाने गया को जस्तो प्राणा

०
 याम गरि मुख वाट वायु सबै छोड नुर चिन्त स्थिर होला
 जोग गर्दा वायु नै निधुरि भिवरो ग सरिर मा केहि रोग भयो भन्दा अधि भाने गयाको
 बोधि ले प्राणा याम १०/२० फेरा गर्नु नीको हुं छ केहि अं मा खति रा पतिरा नि
 स्क्यो भन्दा अधि को विधिले प्राणा याम गरि कां छि अं गुलि साहि लि अं गुलि हो
 प्राद नङ्ग ले हाक्वाला मा छुवाइ अरुतिने जाता अं गुला ठाडो गरि तृको साकार
 गर्नु र त्यो ति ने अंगुला को माह मा खतिरा भयो अरु केहि पिडा पय्याको भया पनि
 माह मा पारि छोपि जाहा जाहा अंगुला का रुप्या ले छेयाको छ ताहि ताहि वाट अण
 नी सक्यो भनि ध्यान गर्नु र निक्का हुं छ

५
 १०
 १५
 २०
 २५
 स्वस्ति श्रीनेपाली सम्बत २५५ साल मीति वैश्व सुद्धि रोज ५ मा दान पतिजजमान
 असनि लोल नानि बाहालको तोलाछर भाजु विरासि लाई ध्यान जोग गन्यो पुस्तक

20
क्याथ वाहाल वरुन्या रत्न के सा नन्द वज्रा चायले लोरे दि या को हो सुद्ध वा असुद्ध वा
मम दो सो नदि घते ५ ॥ ॐ अभय नन्द मात चोया दया हरु नुय। निरि खय भासा जुल ॥

0
रापो गुरु बुद्ध वो धि सत्त्व पित्त नमस्कार पाय ॥ स्वभाव सुद्धा सर्व धर्मो नी स्वभाव सु धोहं सुन्य तां ज्ञान व
वज्र स्व भा वात्मको हें. महा सु-न्य जुल भाल पे विस्व दल पले उत्पति जुल ओया देव ने सुर्य मराडल ओया
देव ने चन्द्र मराडल ओ या देव ने धि हें षट क्षीर जुल भाल पय गुरु वरी छपा रव्या प्याका लाहा मुगु लाहानि
पां हाजल पा चान जडा कोया लाहा तं जप माला जोना चोन ख वगु कोया लाहा तं पल पले स्वां जोना चोन
मृति नियां वज्रा सनयाना विज्याना ६ भापे थके चोंगु ओं आहूं. यारस्मी प्याहा वन वरस्मिं विस्वदल प
ले उत्पति जुल सुर्य मराडल चन्द्र मराडल वया देव ने गुरु बुद्ध वो धि सत्त्व पिं विज्यात भापे थके चों
गु ओं आहूं. यारस्मी पिहा वना किगु दिसा संखला किगु दिसा स चोंपिं पुजा देवि पिं सकलें विज्या
त पुजा देवि पिसनं पमनं पुजा पाय धुन गुरु पिं सकलें आकासे तुं विज्यात हाकनं थके चोंगु ओं आहूं
यारस्मी पित्त द्योया विस्व दल घले उत्पति जुल ओया देव ने सुर्य मराडल ओया देव ने चन्द्र मन्दले
दधुस हि धयागु का आ ख छगदत वहे भाखलं षट क्षीरी विज्यात गुरु वरी छपा रव्या प्याका लाहा

निपा तुति वजा सन याता विज्या नाचों हाक नं थके चोंगु. ओं आहं या रस्मी पित द्योया मिगु
 दिसा संखल पुजा देवि पिं सक ले विज्या ना थमने ७ पुजा देवि पिं सक स्याने पुजा या ना पुजा धुर्ये
 लि थके चोंगु. ओं आहं. या रस्मि अनयां ओं आहं या रस्मी. ओं या ओं. आया आ. हं या हं अन चोंगु
 थके चोंगु थके चोंगु मिलय जुया निह न छल जुल नुगले दुने विस्व दल पले ओया देवने दुर्ये म
 राड ल चराड मराडल ओया देवने खुह पले दधु स (हि) छ ह पले ओं मरिया पने हं धयागु म. व चाडला चों
 थव म. वं षट् गरि संसारे सक भिने रव वन. अ शु. नि. ति. पे. दु. म. व या रस्मि रवया. अ शु. नि. ति. पे. दु.
 थव षट् गति स चों पिं सक ले वजां कुस ज. वजु पास हं. वजु फोत वं. वजां वेस हो थव म. व बिना.
 षट् क्षरिया हेवने तय हल थन कल सा अभि सेक विला. ओं दह २ सर्व प्रेत गति हेतु हं फट्. ओं पच २
 सर्व प्रेत गति हं फट्. ओं मथ २ सर्व कतिर्ये गति हं फट्. ओं सर्व पाप दुर्गति विस्व धान धम २ धुपय २
 हं फट्. ओं सर्व दुर्गति विस्व धान पुष्या वलो कि नि हं फट्. ओं पाप विस्व धान ज्ञाना वलो कि नि

हं फट्. ॥ वसपो ल षट् क्षरिं सक ल्यं उरानि मुचिया हेवने तय यंकल उरानि मुचिं सुरवा वानि भुवन
 स. अमिता भत था गत या था से थ्यं कल धका भापा फको जप याये. धुसंलि. शुन्य तास. प्रज्ञा पार
 मिता या था से ये धम्मो. अभा. करव. सता क्षर. धा ३ ॥ १ सुभ
 ओं नमः श्री गुरु व्य नमः ॥ ॥ हापा मा को जोग्य वने धुंका ध्यान लुमं के ॥ गुरु लामा देवादा कि नि
 नमस्कार पद्म सभभव नमस्कार ओं सभाव सुधा शर्व धर्मा नां शभाव शुधो ह शुन्यतां ज्ञान वजु
 श्व भावा म को हं ॥ शुन्य जुया चों थहे सिरिब जुल. विस्व दल पले उत्पति जुल वया देवने चरु म
 राड ल ओया देवने दुर्ये मराड ल ओया देवने प्रेत छल दु थव प्रेत आसत याता श्री सिंघ मुरिब उ
 त्पति जुल गुधिह्य सिह मुरिब धासा त्रज क निल वरार् रत्वा जक द्यु वरार् सिहया रत्वा धु पा रत्वा
 निका लाहा निपा तुति देपा पालि प्रेत या पुया विज्या ना चों जव पालिं थतक यत तां दव पदक
 या विज्या ना चों जव गु लाति क. ति. ज्ञो ना चों रव वगु लाहा तिं पाव जो ना रव तं वा क्क ये पु ना चों.

२०
 जंग कही ओ दुगु जता मकुत पुया चों उह देस वया देवने चिकिधि क ह पञ्च सम्भव छह दु. खत्वां
 गे गुरु ताक पु वि ज्ञाना चों नल सिल मालां को रवाया विज्ञाना चों नर चर्म नपया चों गज चर्म न
 नपया पाद्य चर्म न नपया विज्ञाना चों नुगया दुने विस्वदल पले ओया देवने चन्द मराडल वया
 देवने सुर्य मराडल सुर्य मराडल या द थुस हं धयागु आरव छग उ मन्व चाउला चों हं धयागु रस्मी नि
 ल वरी मु रस्मी पि हों ओया सु गु या खो चों दोले सः एया भले छेले ग थ्य सु बुका छेत अथं माल गन दुह गन
 कुतका छेत हल हं धयागु रस्मी हयागु रस्मी पिहा वया अग्नी ज्वाला गुया तिना तयागु कपासे मजं चा
 के भले भवाक चाना कुकल अथं माल गरा दुस्त गरा कुका व छेत भापा फको जप याय आकास
 मर च स्या दारा समर य फेद जप याय धुस्यं लिं सिल क बोना जव ह्वाति सुर्ज ख व ह्वाति चन्द मा तस्यं
 लाया दाय ३ स्वपो स्वपो स्वको दाय माल गरा दुस्त गरा पिं काका भस्म याना कुका छेत भापे थालि
 धुस्यं लि जता मकुत स चों ह पञ्च सम्भव सिध मुरिब याके लिन गुल ख त्वागे वि ज्ञाना गुरु ताक

७
 पु सिंघ मु। रिब याके लिन गुल कतिं प्रातं सक तो सिंघ मुरिब याके लिन गुल भापे सिंघ मुरिब म
 ने लिन न गुल मन्व हं धयागु आरवले विज्ञात दुमत हं धयागु आरव छग जव दु भापा फको
 लुमं का चोने थ सेंसारे सक स्या नं मभिं याको जित जि यानागु पु न्यं सन्व प्रारिग पिं उधार गुय मा
 धक फको चोने नफस्यं लिं अआ करव ये धर्मा सता दार फसात ॥ ५॥ ३॥

५
 ॐ नमः श्री गुरु वं धरा म नमः ॥ ॥ क्षाद वया ॥ हापां थ गुगु क्षे देश सुरवा पति क्षेत्र भापे
 सुरवा पति क्षत्र पाद थुस ॥ खं ॥ विज अमृत या पुरवु सि थे सि थे चोंगु फि लु वह रत्न शुवरी
 गुल पुषुया द थुस ॥ पं ॥ विजं क ल्य वृ क्ष उत्पति गुल सिमा कचा न्या कचा लुया व चो न सि
 माया हदको सिदको स्वां दको पंच रत्न भापे मिरवो स्वयां स्व मजीगु देवलं तेज मान गुया ओ चों
 भापे सिमाया मुक चा या चोकास पंच रत्न या सिहासन ओया देवने पंच पद्म सुर्ज चन्द न

मंडल ओ या देवने हूं कार नं थवह गुरु वज्र धर धुल भापे निल वरार्ण एक मुरव दि भुज वज्र घराह आलि
 गरा वज्र धाते स्वरिया भुय वज्र वरार्ण एक मुरव दि भुज कर्ति पावजो ना आलिंगन या ना विजा कह ॥
 वज्र धर या देवने कोस सिद्धा पिं सभा नगर्जु पा दुं वेपा वृषा पा ~~नगर्जु पा~~ तिलो पा
 नालो पा मार्पा मिदि मिला इत्यादि मेमे पिं सिद्धा सकल्प गुरु परं परा थवह गुरु मथं तल्प
 पुत्रय मजुयक थव २ आश्रम कया विज्या ना चों वज्र धर या जवस चो जगु सिमा कचा स रतन या
 सिघा सन ओ दे या दे वने पञ्च सुया चन्द्र मराडल व या देवने साक्य भुनि विज्या ना ओ चों ओयात
 तथा गत पि सं चाडला चों ॥ वज्र धर या लि वने चोंगु सिमा क चों रतन या सिघा सन ओ या देवने पञ्च
 सुय चराड मरादल व या देवने पुजा पारमिता लुया वरार्ण एक मुरव चतुर्भुज प्रथम भुज हा जल पा चों
 द्वितीय भुज नव जप माला फर किर या देपास पुस्तक पुजा प्रभादको सफ तपगु कल्प सास्त्र संपूर्ण
 सुया चोंगु ॥ चयदोल ८०००० प्यदोल ४००० पुत्रय मजुयक संपूर्ण सदा नं बु चोंगु देपा पावि चोंगु

सिमा कचाया देवने शुवर्गाया सिंधा सन वया देवने पद्म सूर्य चंद्र मराडल वया देवने जवे मञ्जु श्री
 षट्धारि मध्य देपास वन पारिा मैत्रि समेत व्याहृत तथागत चाउला चों बोदश बोधि सत्वं चाउला चों
 बोदश बोधि सत्वं सिसलाक गुरुपाजो ना चों वज्र धर या हेवने चोयु सिमा कचा सुवर्गाया सिंधा सन
 वया देवने चंद्र मन्दल सूर्य मराडल वया देवने भैरव कालि आसुमयाना चोह. श्री हेरुव कृष्ण स्नाम
 रक्षित प्रथम भुज द्वयन वज्र घराठा धरं द्वि तिय भुज द्वयन गज चर्म धरं तृतीय भुज द्वयन कमरु खत्या
 ङ्ग धरं चतुर्थ भुज द्वयन कर्तिषा व धरं पंचम भुज द्वयन परशु पास धरं षष्ठम भुज द्वयन त्रिसल वष्ट
 सिर धरं सदे पंचासन रक्षिरो धारनं व्याघ्र चर्म निवासन श्री गर विर विभत्स ए हास्य रौद्र भया नक
 करुणा भुज सा नी नव ना तीर सा न्वितं चक्रि कुंदल कथि लो चक्र मेघला भस्म चेति षट्मुद्रा
 मराडीत रवि मैले वाम दाहि न भागे पति त भैरवं कालीरात्री वाम करी तान जुगयो आलिङ्गन
 स्थितं भावयते भगवति वज्र पारार्द्धि रक्त वरार्ति मुकुत केशा त्रिनेत्र दिगं वरा द्वि भुजा कर्तिषा

रक्त पुरा धरं पंच मुद्रा भर सां नर सिरो धार सां च वयित्वा समा लिंग यित्वा रक्त वरी पात पतं वर वस्त्रेति
 या वि ज्ञाना विज्या कल वया को स वर भुज सम्बर पुर्व ॥ द्वि भज सम्बर दक्षि रो ॥ मेघ सम्बर पाद मे ॥
 षट् मुख अति रोम अनुरोम महारोम स्तु सम्पुरा ज्ञान गुरा संपुरा युया चोपिं देव तापिं चोय कोय वज्र धर
 या पावे सोया चो समंत भद्र समेतं पुद्ग गया या सिद्धा ८०० उजारी रो मुचिया सिष्य २५ थुलि सिद्धा पि सं चा
 उला चो ध व हेवने को स विज्या कल वो धि सत्व पिसं थया चे स्वया चो कोने चो पिं देवता या स्यनं भक्ति को
 य नि मुख षट् भुज महा काल प्रथम भुज द्वय न कर्ति पात्र रक्त पुरा धर द्वि तिय भुज द्वय न गज चर्म धरं ति
 तिय भुज द्वय रा उ म्दे ष त्वा क्त धर चतु भुज महा काल द्वि भुज महा काल वया भक्ति कोय च्या ह्य नाग
 देवता महा देव धार वल क च्या ह्य दु ॥ राह्या द्वा को ध देवता पिं नंदु नक्षत्र गन देव तापिं नंदु चतु र्म माहा
 राजा पिं दु महा काल या १५ चाकर पिं नंदु देव देवता पिं सक स्यातं रक्षा यायत तयार गुया जिज्याना चो
 पि सत्व प्रारिणा या निमि ति गुरु पिं समारा या ता गय पिं देवता पिं सक त्वं विज्याना चो पुजा देवि पिं

सक स्यातं धवर गु सामां ग्री जो ना वल पुद्ग वो धि सत्व पि नि बि चं वया पुजा यात ध्व देवता पिं सक त्वं
 दुकायं मजु जोने मफु हस्कन या दुने चो नह थं चो ध प्र भिती सत्व प्रारिणा दको स्यातं करुणा रत
 या चो नागराजा नाग नागिनि पिं देवता पिं वरावर ईस्व धिस्व चोना दंन्द वत याय जवस भवु देपास
 माम हेवने स सत्रु लि वने मी वू वाकि सक भिनं प्यगु जोनि उत्पति गुपिं षट् गति चोपिं चय चालख स
 त्व प्रारिणा दको स्यातं चोये कल्य वृक्ष स विज्या क पिं सक स्यातं काय वाक चिन्ता यागु रस्मि पित हया
 सत्व प्रारिणा दको स्यातं वल सत्व प्रारिणा दको स्यातं पाप कृत सत्व प्रारिणा दको स्यातं वि क्षा या ना
 दराड वत सत्व प्रारिणा धम भापां भापे मफु पिं सक स्यातं दराड वत यात ध नायक गुया सत्व प्रा
 रिणा यात दराड वत या धया धया धम न याय अमि सनं यात पुगु मि गु रिडा न अपा मोधि गुया
 दराड वत याये ॥ लफ छि ॥ थुलि दंन्द वत याये ॥ ॥ धन ग्लो रत्न मराडल दोहल पे ॥ ॥
 हा पां गुरु नमस्कार ॥ ॐ गुरु भ्यो नमो ॥ गुरु पुद्ग वो धि सत्व भ्यो नम ॥ अति ता नाग प्रत्युत्पंने

२०
ॐ नमः ॥ दशदिगान्त स्थित सर्व लोक लोक धातु स्थित सर्व बुद्ध बोधि सत्त्वे भ्य नमः ॥ बुद्ध स
रसांग च्छामि धर्म सरसांग च्छामि, संघ सरसांग च्छामि, सर्व पापं प्रति देस या मेहं ॥ हगुरु बुद्ध
बोधि सत्त्व पिं जिगु ध्वं हापा यागु जन्मं, सलिलं नुगलं वचनं, सिस्स मसिस्स यानागु धुगु जन्मं स
लिलं नुगलं वचनं सिस्स मसिस्स यानागु यायिगु पाप आओयि लिपा जन्मं सलिलं नुगलं वचनं
यागु यायिगु पाप जन्म जन्मात पूतिकं कइगु पाप सलिलं नुगलं वचनं यागु यायिगु पाप दको फुका
बिस्स विज्जाय मा धक ॥ धुलि पाप फेना ओ रत्न मराडल दोहल पे ॥ हापां अकासस गुरु बुद्ध बोधि सत्त्व
पिं विज्जाता को जका भापे ॥ जाकिस सब तां रत्न दको, छो विहि दको सर्वा इ तय जिगु धुबित्या
रत्न मराडल ल वोये ॥ ॥ ॐ ह महा मध्य मेर व नमः हि मध्य मेर व नमः शु सुकु मध्य मेर व नमः
धं पुर्व विदेहाय नमः रंजं बुद्धि पाय नमः ल अपर गोंडा वदि पाय नमः वंजु कुरुवे नमः याउप दि
पाय नमः राउप दि पाय नमः लाउप दि पाय नमः वाउप दि पाय नमः यगज रत्नाय नमः र अस्व

७
रत्नाय नमः ल पुरुष रत्नाय नमः वं स्त्री रत्नाय नमः या खड्ग रत्नाय नमः रा मारि रत्नाय नमः
ला चक्र रत्नाय नमः वा सर्व नि धाने भ्यो नमः चं च दाय नमः सु सुयोय नमः ओं आहं श्री वज्र गुरु
भ्य नमः ॥ ध्व रत्न मराडल या देओने जो ला हस्कं या जि किया को य तय आकासस को पिं गुरु बुद्ध
बोधि सत्त्व पिं हस्कन सदु धकं भाल पा पाप दको तया दको रत्न भापा ल दोहल पे पोत के फक न तय
हकन पोत के थ थ लक दि याय ॥ धुलि धुत का पुर रत्न र रा याय कं थ ॥ ॥ ॥
हापां थओ को ना धास दीग वं थ याय ॥ मन्त्र ॥ ओं इ भ नि सुं भ नि हूं फट् ॥ ओं गृ ह हूं फट् ॥
ओं गृ हापय २ हूं फट् ॥ ओं आ नय हो भग वन् वि धा रा डा हूं फट् ॥ किर रा याय मन्त्र नं थं हे
मि गु दिग सं थं हे मन्त्र नं किर रा ताय ॥ धुलि धुत का थम पुर रत्न र रा याय ह दे व ता, किर स
लिस साले सलि व सविज आरव छग चोय ॥ धुलि धुत का ओ थ ओ आ थ मस चोने ॥ दको दे व
ताया पुर रत्न र रा याय त कर्म थ थ ॥ ॥ थं नं ल लि गुरु जोश माय ॥ हापां गुरु नमस्कार या

य रत्न मेराइल दो हल जे अ धर खना अनु मो दना पाप देसना याय स्वभाव सुखा त्पा ॥ १ ॥
शुन्यता जुल भापे थ व गु ओं आहं या रस्मि पि हा भोना भो आकास सरवल आकासस हापाया थं कल्प वृ
क्ष दत्त थया दधु क चास थहे गुरु वज्र धर या चोय थ गुरु धिरान थया चोये अवि हर्ष थया गुरु
हापाया सितनं थुलि गुरु परं परा अपो तय मा हकनं थ व गु ओं आहं या गु रस्मि पि हा वना रि गु दिसा सं र व
ल रि गु दि सानं पुजा देखि वि पिं वल थ व र गु पुजा या गु सामां गि जो ना व वल कल्प वृक्ष स विज्या क पिं गु
रु वृद्ध वो धि सत्व पिं त पुजा यात थ मनं पुजा या ना भा ल पे शो भाव शु धा त्पा डि छसि नि स्यं पुजा या ना भा ल
पे ॥ शुन्यता जुल भा ल पे थ म वज्र धर गु य थ व गु ओं आहं या रस्मि पि हा वना व आकास सरवल आका
स स हापाया थं कल्प वृक्ष दत्त थया दधु क चास थ व गुरु या वजर धर या चोय थयां गुरु धिरान थयां
गुरु थया चोय अवि हर्ष थया गुरु थया चोय श्री हर्ष थया गुरु समन्त भद्र थया गुरु कत रि नि दे व थ
यो गुरु जागे धर थया गुरु नालो पा थगा गुरु तिलो पा थया चोय गुरु वज्र धर ॥ हापाया सनं थुलि
गुरु परं परा अपो तय हकनं थ व गु ओं आहं या रस्मि पि हा वना रि गु दि स सं र व ल पुजा देखि वि पिं वल थ व र

गु पुजा या सामां गि जो ना व वल कल्प वृक्ष स विज्या ना चो विं गुरु वृद्ध वो धि सत्व पिं त पुजा यात थ मनं पुजा या ना
भा ल पे शो भाव शु धा त्पा डि ॥ छसि नि स्यं पुजा या ना भा ल पे ॥ पुजा या ना गु दको तया तय थास मदया स
मुद्र जुया वन भा ल पे धुन का व (हापाया थं पाप फेने) थ व गु ओं आ हं या गु रस्मि पि हा वना आकास चो न
गु वो धि वृक्ष सरवल थ व र स्मि स ता थ गु च स प्वाल स तय महा कल महा कालि थ ठो को स तय गुरु परं
परा स कल्प यां चोय चो ह्य गुरु समन्त भद्र या गु दको अभि वै क सिद्धि ओं को य चो ह्य वज्र धर यात वि
ल थनं ओया को या चो ह्य यात विल वं वयात विल २ ह्को स्या नं थ व गुरु वज्र धर यात सिद्धि ह्को विल
थ व गुरु नं सिद्धि दको थ व त विल ^{थ व} भा ल पे जा प या य ॥ न च ओं आहं गुरु वज्र र स वं सिद्धि हं ॥ जाप पाय
सिद्धि न विल परि पुरा कुल ध व हक नं जप फको याय ॥ धुन का ओ ॥ आ आ ई कर व ग घ जे ध म्मा स ता
धार धा २ ॥ ५ ॥ १ ॥ ६ धुस्ये लि पाप फेने रिद्धि सिद्धि फेने धुन का व गुरु परं परा कल्प वृक्ष व थ व च सु
प्वाल नै दूत छोय विस्व र्जन नै तो क पुया भा पा ला हा ति न पुया ज वं पुय जाप छ जा याय धुन का व थ व थ व

वसु ध्वालासः थव गुरु वर्ज धरः स्वके सदानं दुधक भालपे विस्व वर्ज न तोक पुया भालपे दना वयं ॥ ॥
 धुलि गुरु जोग या विधि ॥ ॥ धुलि धुं का पाय थ धन पाय ॥ ॥ हापो गुरु नमस्कार पाय ॥ रतन मगाड
 ल दोहलपे अधा रचना अनुमोदना पाप देहा दे सना स्व भाव सुद्धा त्याडि ॥ शुन्य तुमुल भालपे ॥
 स रिति धहे वर्ज सत्व ज्ये धुन का ओ थव वसु ध्वाला स दोल छि हल दुगु पले स्वान दय के थया देवने सु
 र्य मराडल चराड मन्दल थया देवने पुयुगु हंकार आरव द्यग दय के थव हंकार न वर्ज सत्व उत्पति जुल भा
 लपे फत् किर थं वोगु सरिर गुया वों भालपे हनं थवगु ओ आहं आरव लया रस्मि पिहा वना आ
 कास स खल दिगु दिगनं गुरु बुद्ध बोधि सत्व पिं विज्यात हनं ओ ओ हं या रस्मि पि हा वना थो दिगु दि
 ग स खल पुजा देवि पिं सकल यथा पुजा यात थम न पुजा याः भालपे पुजा धुन का व थव वसु पोल
 स चोनहा वर्ज सत्व या रस्मि तं आकास स चोनहा गुरु बुद्ध बोधि सत्व पिं त खल गुरु बुद्ध बोधि सत्व
 पिनिगु ओ आहं या रस्मि वर्ज सत्व या के खल गुरु बुद्ध बोधि सत्व पिं दको वर्ज सत्व या के लिन जु
 ल भालपे हनं थवगु ओ आहं या रस्मि न आकास स खल वर्ज सत्व या गुरा वय आकास स विस्व

दल पद्म थया देवने सूर्य मराडल चन्दु मराडल थव दधु स तुयुगु हंकार न वर्ज सत्व उत्पति जुल
 हनं थवगु ओ आहं या रस्मि दि दिग स खल पुजा देवि पिं खल आकास चोनहा वर्ज सत्व या त
 थव वसु ध्वाला स चोनहा वर्ज सत्व यात निह्य स्यातं पुजा यात या ना भालपे हनं थव व
 सु पोल स चोनहा वर्ज सत्व यागु ओ आहं या रस्मि आकास स चोनहा वर्ज सत्व यात खल
 आकास चोनहा वर्ज सत्व यागु ओ आहं या रस्मि वसु ध्वाला स चोनहा वर्ज सत्व या के लिन न थुल
 भालपे वसु ध्वाला स चोनहा वर्ज सत्व या तुगल स थव तुगल स दत विस्व दल पद्म
 थया देवने सूर्य मराडल चन्दु मराडल थया दधु स तुयुगु हंकार द्यग उत्पति जुल थव
 हंकारां वर्ज पुयुगु उत्पति जुल भालपे थया गवादा स दुने सुन्न थव वर्ज या गवादा दुत्प सूर्य
 चराड मराडल या दधु स तुयुगु हंकार थव पिने मन्त्र ओ वर्ज सत्व हं ॥ थव मन्त्र न उला वों थव पिने
 सता धारं उला वों आरवलं दुस्वया उला वों थव आरव दको पुयुगु वरा दुस्वयां ज ओ कर्थ उला वों

न भालपे हनदधुस चोन गु. हंकार रां रस्मि व अमृत नि तां पि हां वया व मञ्ज सरवल सताक्षर संरचल
 मन्त्र सताक्षर रां थव गु आरवल व थम र्न वोन अमृत ओ रस्मि व नि तां पि हां वया व चोन जव व थ
 हिला चोन थरस्मि अमृत पि हां वया लोक धातु सक भित रवल भाल पे अमृत रस्मि व र्ज सत्व या हस्त प
 रि पुरा जुया ओ ओया हन पि हां वया थव हस्त सक भित. दंक लुज. पिने जोगु. र्का पाप रि वी त दको चय
 क यन भाल पे दुने वसु ध्वाले इहा वता ओ दुने अमृत रस्मि व दना व पाप दको नारि लि स्व था हां वया व ह
 स नी पि हा वया हे वने त धन शाना गी मी छोया चोन गुलि स. दुहा वता व पाप दको भस्म गुल भस्म
 जुग पाप जंगा चय वल यन भाल पे अमृत रस्मि पि हां वया चोन मन्त्र हिला चोन. पाप न पि हा वया
 भस्म जुया चय वल यन भाल पे जप फको याय ॥ ॥ जप याय जाय ओ. अभाई कखगध. वे धमा
 सताक्षर. त्याडि वोन धा ३ ॥ ५ ॥ ७ ॥ पाप केने धुस्पर् लि व र्ज सत्व चसु ध्वाले को हां विज्याता थओ के
 लिन गुल भाल पे थव ६ गुल स दुने चोन गु हंकार या रस्मि पि वता ओ लोक धातु सक भित रवल
 लोक सक ल सत्व प्राणि पि सक ले व र्ज सत्व गुल थव गु चसु पो ल स विस्व व र्ज लोक पुया भाल

पा लाहाति न तोक पुय लोक धातु सक स्यात मन्त्र सता क्षर वोन भापा थम र्न जाप हजा याव दता
 वय ॥ ॥ धुलि गुरु जोग विधि ॥ दन्द वत लक दि. रत्न मराडल दोहल पा गुरु जोग अपाल याना
 तन्मय ९५९ तछ ला थव ५ वृह स पति पार थवर वुनु चोया अस तोल न नि वाहा लया गुला ठर भाजु
 विर सि न चोया याना दि कुल सुभ ॥ धुलियाय धुस्पर् लि मेता मेता याय जिल सुभ ॥ ॥
 ओ नमो श्री वज्र सत्वाय ॥ ॥ श्री गु वज्र सत्व ध्यान ॥ ॥ आति ता नागत ४ दश दिग अर्न ता स्थित प्रपुत्प
 न. गुरु बुद्ध बो धि सग्धे भयः नमः ॥ नमः ४ बुद्ध सरांग ग च्यामि धर्म सरांग ग च्यामि संघ सरांग ग च्यामि ॥
 सर्व पाप प्राति देस या म्महं ॥ ॥ धुलि वोगा हापां गुरु बुद्ध बो धि सत्य यात नमस्कार याय ॥ आकास स त्व
 यो यो चों पञ्च रस्मिया मराडल गुलं थव मरा ल कपं या वरी थव या देव ने ॥ पं ॥ पञ्च उत्पति गुलं सह द
 ल स्वेत वरा थव या देव ने चन्द्र मराडल ककार उला चों गु ॥ अकार उला चों ॥ थव या देव ने सूर्य मराडल
 धुकि स उथं. ककार अकार उला चों ॥ थव या देव ने ॥ हं ॥ कार उत्पति गुलं. थव हं कार या रस्मि आकास

स्वयं चो चो. स्वतवरा ज्वाला २ चोना ओ. ध्वरस्मि हंकार स मिलय जुया वं वज्रसत्त्व जुया विं ज्वात ॥
॥ वज्रसत्त्व यात मान सि पुजा याय अनेग २ नस्वाक २ पूष धुपने वेद्य. स्वान माला नं को रपाये
के ॥ ॥ धर्तलिरत्न मराडल दोहलपे. ॥ पाप देशना फोने ॥ धर्तलि त्पास यांय ॥ समय सत्त्व विज्यां
चके ॥ कलसडा वज्रां कुस मुडा चिय ॥ धर्तलि पुजा थल सं कल्पे यांय ॥ गुरु मराडल. कलस पुजा.
देव पुजा याये ॥ धर्तलि जोग यायत हापां थव चसु पोलस ॥ पै ॥ कार. अरु हल प. प्र दत. स्वत वरा. ध्व
या देवने चन्दु मराडल सूर्य मराडल ककार भकार उलाचो. ध्वया देवने ॥ हं ॥ कार दतं स्वत वरा. ध्व
हंकार रस्मि कल स डा खया ओ कलस डा विज्या कल स वज्रसत्त्व थव चसु पोल स विज्यात ॥ ध्व
या नुगल स ध्वत वज्र दु. ध्व वज्र दुने स्वत हंकार दु. पिने ओ वज्र सत्त्व हं नं चाउलाचो ॥ हाकानं ककार
र उला चो हाकानं भकार उलाचो ॥ ध्व म. वरस्मि आकास स तथा गत सक स्यातं. रवर्जं सक ल तथा गत
नं ॥ ओ वज्र सत्त्व हं ॥ करव अ अडा इत्यादि ॥ वोना ओ थाप याता व विज्यात धक्क भालपे. ॥ धर्तलि वज्र
सत्त्व या नुगल चोतगु स्वत वज्र नं अमृत हालं. त्रियुज्या ओ. थके चोतगु पञ्च स तिक्कि २ हाया ओ चो न

गु लाहातिनं. वृत्तिनं. सक भि नं हाया ओ थओ च सुखाल स ॥ अव धुति या होतनं ध्व अमृत ध्व
थ सदुहा वनं ॥ हनं जओ स लल ना धयागु स्वत वरा धुकि नं अमृत वनं ॥ हनं रववस लचना धयागु
र क वरा. धुकि सं अमृत दुहा वना ओ पाप दको चुय कलयनं ॥ ॥ गथे वन. धालसा अव धुतिनं
स्वयं प्वालनं धीत हालाओ. प्वाहा चो थं हालाओ. हा कुस्प चो क पाप दको चुय कलयनं ॥ हाने ललना
लचना नं लाहा त निरु रयनं वृत्तिनं नि रेव नं चुय कयेत ॥ हनं वि मि स चाल पतिनं चुय कलयना ओ.
ध्व पाप दको हा कुस्प चोत नं समुद्र जुया ओ ओने. ध्व समुद्र हा ना ओ ओ ओ. अनेग २ पर्वत
पुला व वनं ॥ ध्व वज्र स्वया चो चो ज्वाला गिन पाप चुय कलयेन गुरुको गिनय व पाप छुट्टु
मेत धक्का भालपे धुलि धुस्मि लि ॥ जाप याय मन्त्र ॥ ओ वज्र सत्त्व हं ॥ ध्व मन्त्र नं त्रिकाल जाप
या ना देव पुजा याय ॥ सवालारव जाप याय व थम नं याता जन्म २ जाप याता पाप छुट्टु दधिओ
मरु ॥ सर्व जोग यात सां सिद्धि मुह ओ ॥ आपकन याय माल जुल ॥ धी ३ मुह वाचो ॥ ॥ ॥

ॐ श्री गुरु जोग पाद सै स्व धन समाप्त सुख ॥ ३०५ ॥
 ॐ नमः श्री गुरु सारंग ॥ ॐ गुरु भ्यो नमः ॥ गुरु नमस्कार पाद ॥ ॐ नमो बुद्धाय ॐ नमो धर्माय
 ॐ नमो सदाय ॥ बुद्ध सरांग न च्यामि द्वि पदा नां मगं ॥ धर्म सरांग गच्छामि विरागा ना मगं ॥ संघ सरांग
 ररांग च्यामि अवे वति क बोधि सत्व गनानां ॥ बुद्ध धर्म संघ पात नमस्कार ॥ धर्मि स्वस्व स्यां सर
 रासं जि चोने धुनो ॥ ॐ अति ता नाग प्राप्ति न्य न्य भ्यो नमः ॥ ध्यां वचा वों आव दया वों आव
 लि पत संकुट पित थागत ध्व पनि सकल स्तं नमस्कार ॥ १ ॥ ॐ दश दिगं तस्थि तं बुद्ध बोधि सत्वे भ
 न्मो ॥ दि नु दिसा स चोड बुद्ध बोधि सत्व गुरु पनि सकल स्तं नमस्कार ॥ १ ॥ ध्याति कको बोने ॥ हे
 गुरु बुद्ध धर्म संघ त थागत पनि बो धि स र्व पनि छल पोल पनिस्त पुराण म या ना छल पोल पनि सर
 रा जि पनि वय धुन जि पनि महा पापिष्ठ हाजो जल पं हे वने चोने धुनो ॥ जि पनि पूर्व जन्म स या
 न्यागु ३ धुगु जन्म स या डा गुलि लिपत स जन्म स यागु याइगु पाप ध्व सकले छल पोल पनि हे

वने फेने धुनो जि न छल पोल पनि स्के विनि या डा ध्व संसाल स दया बोको सत्व प्राणि सकले
 जि नाम ववा दाजु किजा तता केहे मुयु ४ ध्व नि सकल्यं ध्व जि न या डा गु पृ न्य न संसार चगु दुःख स
 हितं मु खाल का सदां सुख मुय का ध्व पनि सकल्यं सम्प क स मुद्ध तो पद लायमा धक् थुलि
 छल पोल पनि स्के विनि या डा धक् फको वि नि याये ॥ ॥ ॐ स्व भाव सुद्धो सर्व धर्मा नां स्व
 भाव सुद्धो हं सुन्य तां ज्ञान वज्र स्व भा वात्म के हं ॥ सुन्य भाल पे ॥ रतिन ध्व च सु खोल स दो
 ल धि हल दुगु पुयुगु पले स्वान ओया देवने चन्द्र मरादल ओया देवने पुयुगु हं कार छग दया
 वों ध्व हं कार न वज्र सत्व उत्पति गुल भाल पे तोयु व स्फुटि क या ध्व वरा छपा रब्बाल नि
 का लाहा वजा सन कय जिपाक जव लाहाति वज्र खव लाहाति घराइ जोडा विज्याक रान पा म
 पुव रतिन या तिस्ता पात पत वरया तिसां तिया विज्याक बो ना वों भाल पे ॥ ॥ ध्व क वों

20

15

लस. तोयुव. ओं कार ४४ लस. ओं कार ४४ लस. ओं कार ४४ लस. ओं कार ४४ लस. ओं कार ४४
 रस्मि पिहा वना ओं. आकासत खल. आकासस. कुह वोधि सत्व पनि सकलं खने द्यक
 वल भालये ॥ १० ॥ हन ओं आहं भारव कारस्मि पिहा वना व पुजा देवि पनि त खल. पुजा दे
 वि पि विज्जानाओ त थागत कुह वोधि सत्व पनि व पुजा यात भल वे ॥ ओं सर्व विर ॥ पु
 जा मेघ त्तर ता रसा समुद्र स्फुरसा समग्रहं ॥ धन धाकां सतवं पुजा या इगु सकले.
 वा गाक धी आ. रिक्क जुल समुद्र गुया वन भाल ये. हनं ध्व त थागत कुह वो धि सत्व पनि स्मि
 पाप द्यो हापा या थं फने ॥ ध्व कुह वो धि सत्व पनि सकलं ध्व व लु पो लस चोन ह व
 व सत्व बोके शिन गुल भालये ॥ हनं ओं आहं धारस्मि पिहा वडा पुजा देवि पि विज्जाना यस्त
 जोलस चोड ह व व सत्व यात पुजा यात माये ॥ धनं लि वनु सत्व या इने गुगलस तोयुगु
 चाह पले या देवते च राड मराडल ध्या दे वने द धुस. तोयुगु हं कार द्या द्या चों. ध्व हं का

भगत का कानिह हू मनेक नाह धनु ह्वै कानिह
 भास दुन्दे. कोरि कानिह भासु ध्याये कोरि पाभा
 नग हवा हवदा भका को उप का का नन्पा कोरि वत
 पाना कानिह नाई ध्याये का ठुलन धुह व कानिह गी
 कोरि कोरि पला पुता दुद ओ ध्याये धीधु गये वि
 भका को उप का का नन्पा दुन्दे. भसत ह का कानिह
 मयस धुह व कानिह धन.

न तोयुगु वग उत्पति गुल भालये ध्व वनु या गोल या दुवे. लम्प ता ध्व वनु या मोह या दुने
 वराड मदल ध्व दे वने तोयुगु हं कार ध्व पिने मन्त्र न उला चों ध्व पिने सता धाट न उला
 चों. ध्व भारवल सकलं तोयु वरा दुस्वया जव कथं उला चोड भाल ये ॥ ध्व हं कार न मन्त्राव
 धि वि विता पि हा वया व. मन्त्र स खल. मन्त्र न ध्व २ आखल. धम २ न कोने रस्मि व अ
 धत. वि हा वया चोन जव कथं हिला चोड ध्व रस्मि पि हा वडा लोक धातु सक भितं ख
 भालये ॥ ध्व अमृत वज्र सत्व या सस पालि पुरी २ गुया ओ भोया हनं पिहा वया धव ह
 न सक भितं न्य कलुत पीने या पाप रिबति द्यो धुय क यन भाल ये. दुने वलु पो लं दुहा
 वडा व. दुन्य अमृत न दन्वा व पाप सकलं नारि लि स्म थाहा वया. हास न पिहा वया
 चोड. देवने त धन शाना गनी. मिछोया चोड मुलि स दुहा वडा. पाप भख गुल भापा
 आ अमृत पिहा वया चोड. मन्त्र हिला चोड. पाप पिहा वया भस गुया चोड. भालपं जप

0 Ctms.

5

10

15

20

25

30

35